

ת"פ (קריות) 35972-09-24 - מדינת ישראל נ' מוחמד אבו חמאד (עציר)

ת"פ (קריות) 35972-09-24 - מדינת ישראל נ' מוחמד אבו חמאד שלום קריות
ת"פ (קריות) 35972-09-24
מדינת ישראל

נגד

מוחמד אבו חמאד (עציר)

בית משפט השלום בקריות

[26.09.2024]

כבוד השופטת סימי פלג קימלוב

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק - עבירה לפי סעיף 12(1) + 12(4) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952 (להלן: "חוק הכניסה לישראל").
2. על פי עובדות כתב האישום במועד הרלוונטי לכתב האישום בג'נין וכניסתו לשטח מדינת ישראל טעונה היתר כדין. הנאשם נכנס לשטחי ישראל בתאריך 9.9.24 דרך הברחה מפרצה בגדר. בתאריך 10.9.24 בשעה 09:52 או בסמוך לכך בבסמת טבעון נמצא הנאשם כשארן ברשותו כל אישום כניסה לישראל.

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה הגיש במסגרת הראיות לעונש את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם בגין עבירות דומות. ב"כ המאשימה טען כי הנאשם החזיק בהיתר למרחב התפר ולא לכניסה לישראל. ההיתר היה מיום 24.7.23 ועד ליום 19.1.24. הנאשם נעצר בבוסמת טבעון 8 ביום 10.9.24 כאשר נכנס לישראל ביום 9.9.24 דרך פרצה בגדר. ב"כ המאשימה הדגיש את הפגיעה בערכים חברתיים מוגנים כתוצאה ממעשיו של הנאשם. המאשימה עתרה למתחם ענישה שבין שני חודשי מאסר בפועל ברף התחתון לבין עונש של 7 חודשי מאסר בפועל ברף העליון. באשר לעונשו של הנאשם עתרה המאשימה לעונש שלא יפחת מ- 6 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס כספי לצד התחייבות כספית.

4. ב"כ הנאשם הדגיש את הודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה ולא יוחסה לו כל כוונה עוינת או כוונה לפגוע במדינת ישראל. ב"כ הנאשם ציין כי המאשימה מחויבת על פי הנחיות תובעים להניח כי כניסתו של הנאשם היתה לצרכי פרנסה והיא מנועה מלטעון אחרת. באשר להרשעותיו הקודמות של הנאשם הרי שמדובר בהרשעות ישנות וכי על פי נ/1 לנאשם היה היתר למרחב התפר ומתוקף כך יש להניח כי נתוניו נבחנו ונמצא כי אין ממנו כל סיכון ביטחוני. ב"כ הנאשם ביקש לקבוע מתחם ענישה שנקבע בהלכת אלהרוש ולא להחמיר עם הנאשם והפנה לפסיקה לשיטתו רלוונטית במקרים דומים.
5. הנאשם אמר שלא יכנס יותר לשטחי מדינה ישראל וטען לאליומות שוטרים בעת מעצרו. דיון והכרעה
6. תיקון 113 לחוק העונשין קובע כי העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה ולשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם. סעיף 40'א' מונה את הנסיבות שבית המשפט רשאי להתחשב בהן בגזירת העונש בתוך מתחם העונש ההולם.
7. בהתאם לע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל וע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל אני קובעת כי המעשים בגינם הורשע הנאשם מהווים אירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש אחד.
8. מעשיו של הנאשם פגעו בריבונותה של מדינת ישראל ובזכותה לקבוע את הבאים בשעריה. בשבת 7.10.23 נפל דבר, ומאז שרויה מדינת ישראל במלחמה שאותותיה מורגשים מדרום ועד הצפון במספר גזרות מידי יום. האירועים הקשים והמזוויעים שהתרחשו בשבת 7.10.23 ממחישים ביתר שאת את הצורך להגן על הערכים החברתיים ועל ריבונות המדינה וגבולותיה ולהגן על ביטחון תושביה בכל דרך אפשרית. המצב הביטחוני השורר בארץ אינו דומה למצבי חירום ביטחוניים בעבר. לפיכך, מתחם העונש שנקבע בהלכת אלהרוש (רע"פ 3677/13) אינו יכול להולם בעת הזאת ויש צורך ליתן ביטוי לפגיעה בערכים חברתיים מוגנים גם בהינתן העובדה כי נאשמים נכנסים לשטחי מדינת ישראל לכאורה לצרכי פרנסה ומצוקה כלכלית. הנאשם נכנס למדינת ישראל מפרצה בגדר ויש לראות בכך נסיבה משמעותית לביצוע העבירה. אמנם לנאשם היה היתר אך הוא היה לקו התפר ובוודאי שלא למקום בו נמצא בבוסמת טבעון וכן היתר זה פג תוקפו כבר בחודש ינואר 2024. הנאשם ידע זאת ועל כן נכנס לישראל דרך פרצה בגדר, דבר אשר ממילא מכביד ומקשה על גורמי אכיפת החוק לאכוף מקרים מסוג זה.

אפנה לעניין זה לדברים שנקבעו בפסקי הדין מהעת האחרונה: עפ"ג (מחוזי באר שבע) 312211-10-23 מדינת ישראל נ' אלנג'אר (22.10.23); עפ"ג (מחוזי נצרת) 37018-10-23 אלחרוב נ' מדינת ישראל (25.10.23) וכן עפ"ג (חיפה) 1680-11-23 מדינת ישראל נ' כסאב (6.11.23).

כמו כן אפנה לעפ"ג (מחוזי מרכז) 30176-10-23 מדינת ישראל נ' חרפוש (25.10.23) ולדברים שנקבעו שם: "על כן, מחויבים גם אנו לתת את חלקנו במלחמה שנכפתה עלינו ולהעביר מסר ברור לפיו מי שנכנס שלא כדין לישראל בעוד מצויים אנו במציאות בטחונית קשה ובעת חירום, יענש באופן מוחשי מאחורי סורג ובריא. החמרת מדיניות הענישה מצויה בהלימה לשינוי במדיניות דיני המעצרים וההעמדה לדין של התביעה, אשר הונחתה להגיש כתבי אישום נגד תושב אזור שנכנס לישראל שלא כדין כבר עם כניסתו לתחומי המדינה, בניגוד למדיניות העבר. גישה זו לא רק שהיא מוצדקת בעינינו, אלא שהיא אף מתבקשת בנסיבות העניין".

9. בית המשפט העליון קבע במסגרת הלכת אלהרוש, : "מידת החומרה של עבירת השב"ח נגזרת מהמצב הביטחוני. היא עשויה להשתנות עם שינוי העתים ואף עשויה להשתנות ממחוז למחוז. יש לבחון ולהתאים מעת לעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הראוי בתוך המתחם בגין עבירה זאת על-פי תנאי הזמן והמקום, כך שאת מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ומצב ביטחוני נתון".

אשר על כן, וברוח הדברים שנקבעו בהלכת אלהרוש הרי לא יכולה להיות מחלוקת שיש מקום לקבוע מתחם אחר המשקף שיקולי הלימה ושינוי המצב הביטחוני המחייב החמרה בענישה, דבר שקיבל ביטוח בפסקי דין רבים מאז ה-7.10.24.

10. לעניין מדיניות הענישה בגין עבירות של שהיה שלא כדין אפנה לקביעת בית המשפט המחוזי בבאר שבע במסגרת עפ"ג 31211-10-23 שם נקבע מתחם ענישה שנע בין עונש של חודשיים לבין 7 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה הצופה פני עתיד.

כמו כן אפנה לעפ"ג (חיפה) 1680-11-23 בעניין כסאב, שם קבע בית המשפט כי מתחם העונש הראוי נע בין עונש של חודשיים מאסר בפועל לבין עונש של 7 חודשי מאסר בפועל ברף העליון. בעניין זה אפנה כי גם בעניין רכיב מאסר על תנאי קבע בית המשפט כי העונש הראוי הוא מאסר על תנאי של חודשיים ימים. זאת ועוד בעניין של נאשם 5 בפסק הדין שנסיונותיו דומות לנאשם בתיק זה ולחובתו שתי הרשעות קודמות הושת עונש של 3 חודשי מאסר בפועל וכן הושת עליו קנס כספי בסכום של 1,500 ₪.

11. אשר על כן, לאחר שנתתי דעתי לשיקולי הלימה ולמדיניות הענישה במקרים דומים בעת מלחמה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בנסיבות תיק זה נע בין עונש של חודשיים ברף התחתון לבין עונש של 7 חודשי מאסר ברף העליון, מאסר על תנאי משמעותי וקנס כספי.

12. לא מצאתי מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולא או לחומרא.

13. באשר לקביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם נתתי משקל לעובדה כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה. יחד עם זאת שקלתי לחומרא את העובדה כי לנאשם הרשעות קודמות גם אם חלקן ישנות, דבר המלמד כי הנאשם פוגע פעם אחר פעם בערכים חברתיים מוגנים ועונשים שהוטלו עליו בעבר לא הרתיעו אותו אף להיכנס למדינת ישראל בזמן מלחמה. בכך, יש כדי ללמד שיש מקום בתוך מתחם הענישה לתת משקל של ממש לעברו הפלילי של הנאשם.

14. אשר על כן ולאחר ששקלתי שיקולים לקולא ולחומרא אני גוזרת את עונשו של הנאשם לעונשים הבאים:

4 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם מיום 10.9.24

3 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה על חוק הכניסה לישראל וירשע בה.

קנס כספי בסכום של 1,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך 7 ימים.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ג אלול תשפ"ד, 26 ספטמבר 2024, בנוכחות הצדדים.